

Orbán Ottó

A RÉMKIRÁLYNŐ

Telehold fényvásznába pólyált múmia, alszom; hajnali négy.
Belép az ajtón, egyből a mellemre ül;
érezem sovány combjának bordáimat ropogtató vasfogóját
és pinaszőrének enyhe hűgyszagát.
Riszálja a derekát, élvezkedik:
Mi az, hogy nem lehet? Minden lehet!
Mind, ami történt, megtörténhet újra, ugyanúgy.
Még egyszer, még ezerszer. Az állomás.
A vagonok. A drót az ablakon. A gyilkos utazás.
S a végén a patkány halál.
Megmozdulnék, de nem tudok,
bénán fekszem, átjár a rettegés,
ő meg egyre vadabbul dörzsöli az ölét,
s egy tehervonat rekedt gőzmozdonyaként sivítva élvez el.

Mesterházi Mónika

SZABAD VAGY

Honnan jársz vissza, lélek, akár egy este is,
hogy riadtan keresed a helyed, falak
és ágy, ablak és mennyezet kialakult
rendjében ismeretlenül. Ha felvered is,
mit mondasz a tudatnak, éjszaka,
a fáradt testet nem hagyod aludni,
ha nem jó itt neked, örök csavargó,
adj értelmesebb jeleket, hiszen te vagy
egyedül szabad, szólj közbe, múlik rajtad is.